

RUTA

Regionalna unija teatrov

Ljubljana

2026

RUTA 2026

Festivalska prizorišča

LJUBLJANA

februar

TIVAT

april

SARAJEVO

maj

BRIONI

avgust

SKOPJE

oktober

НУ ДРАМСКИ ТЕАТАР СКОПЈЕ
www.dramskiteatar.com.mk

BEOGRAD

december

БЕОГРАДСКО
ДРАМСКО
ПОЗОРИШТЕ

Festival Ruta v Ljubljani od 30. januarja do 4. februarja 2026

30.1.2026

na Velikem odru

19.00

Mestno gledališče ljubljansko

Fjodor Mihajlovič Dostojevski, Goran Ferčec **BESI**

Režiser Janusz Kica

31.1.2026

na Velikem odru

19.00

Kamerni teatar 55, Sarajevo

Več avtorjev **VIJOLIČASTO**

Režiserka Selma Spahić

1.2.2026

na Velikem odru

19.00

Beogradsko dramsko pozorište, Kazalište Ulysses in BELEF

Tennessee Williams **TRAMVAJ POŽELENJE**

Režiserka Lenka Udovički

2.2.2026

na Velikem odru

19.00

Beogradsko dramsko pozorište, Kazalište Ulysses in BELEF

Tennessee Williams **TRAMVAJ POŽELENJE**

Režiserka Lenka Udovički

3.2.2026

na Velikem odru

19.00

Centar za kulturu Tivat

MIRANDOLINA po motivih Carla Goldonija in Petra Turrinija

Režiserka in avtorica priredbe Tatjana Mandić Rigonat

4.2.2026

na Velikem odru

19.00

BDP, DTS, MGL, Grad teatar Budva

Dušan Jovanović **ŽIVLJENJE PODEŽELSKIH PLEJBOJEV PO DRUGI**

SVETOVNI VOJNI ALI TUJE HOČEMO – SVOJEGA NE DAMO

Režiser Ivan Penović

31.1.2026

na Mali sceni

20.00

Mestno gledališče ljubljansko

Tomislav Zajec **IZGINJANJE**

Režiser Jernej Potočan

1.2.2026

na Mali sceni

20.00

Beogradsko dramsko pozorište

Johnna Adams **GIDIONOV VOZEL**

Režiserka Jana Maričić

2.2.2026

na Mali sceni

20.00

Beogradsko dramsko pozorište

Johnna Adams **GIDIONOV VOZEL**

Režiserka Jana Maričić

4.2.2026

na Mali sceni

20.00

Dramski teatar Skopje

Miguel Delibes **KARMEN**

Po motivih romana *Pet ur z Mariem (Cinco horas con Mario)*

Avtor dramatizacije in režiser Dejan Projkovski

Med 30. januarjem in 4. februarjem 2026 bo v Mestnem gledališču ljubljanskem že petič potekal festival Ruta. Regionalni gledališki festival se seli po odrskih deskah šestih prestolnic in piše odmevno zgodbo o povezovanju gledališč. Gre za pomemben kulturni dogodek tako na lokalni kot na regionalni ravni. V šestih letih je festival presegel vsa pričakovanja ter požel navdušenje občinstva, saj so vstopnice za predstave večinoma razprodane.

Lanski festival se je zaključil z lepo statistiko: šest nepozabnih dni, sedem vrhunskih uprizoritev, dvesto gostov iz petih držav nekdanje Jugoslavije, 2500 gledalk in gledalcev, pet pogovorov z gledališkimi ustvarjalci po predstavah na Velikem odru in razprodane vstopnice za vse festivalske predstave.

Festival Ruta 2026 se bo v Ljubljani začel v petek, 30. januarja, ob 19. uri s premiero dramatizacije romana Fjodorja Mihajloviča Dostojevskega **Besi**. Roman pred slovensko občinstvo tokrat prihaja v novi dramatizaciji **Gorana Ferčeca** in v režiji **Janusza Kice**. Igrajo **Branko Jordan, Matej Puc, Judita Zidar, Jožef Ropoša, Jana Zupančič, Diana Kolenc** k. g., **Tina Potočnik Vrhovnik, Tanja Dimitrievska, Tomo Tomšič, Primož Pirnat, Jernej Gašperin, Boris Ostan, Gaber K. Trseglav, Nika Manevski** k. g., **Tjaša Železnik, Jaka Lah, Peter Alojz Marn** k. g., **Matevž Sluga, Ajda Kostevc** k. g. in **Sebastian Cavazza/Boris Kerč**.

Festival bomo zaključili v sredo, 4. februarja, z ljubljansko premiero komedije Dušana Jovanovića **Življenje podeželskih plejbojev po drugi svetovni vojni ali Tuje hočemo – svojega ne damo** (koproducenti Grad teatar Budva, Dramski teatar Skopje in Beogradsko dramsko pozorište). Režijo je prevzel mladi hrvaški režiser **Ivan Penović**, uprizoritev pa je posvečena peti obletnici smrti Dušana Jovanovića.

V času festivala si bomo ogledali deset predstav (šest na Velikem odru in štiri na Mali sceni) v produkciji članic Rute. To so **Beogradsko dramsko pozorište, Dramski teatar Skopje, Kamerni teatar 55 iz Sarajeva, Kazalište Ulysses iz Zagreba oz. z Brionov, Centar za kulturu Tivat** in **Mestno gledališče ljubljansko**.

Omenjena gledališča se bodo slovenskemu občinstvu tudi tokrat predstavila z vrhunskimi uprizoritvami. Na festivalskem odru MGL se bodo zvrstila prepoznavna in zveneča gledališča in filmska imena našega skupnega nekdanjega kulturnega prostora. Predstavam bodo sledili **pogovori z ustvarjalkami in ustvarjalci**, ki jih bosta vodili dramaturginji **Petra Pogorevc** in **Nina Kuclar Stiković**.

Festival je tudi priložnost za druženje igralskih in tehničnih ekip sodelujočih gledališč ter našega občinstva, ki večer za večerom polni dvorane MGL. Za MGL kot gostitelja festival predstavlja intenzivno organizacijsko pripravo ter tesno sodelovanje organizacijskih, tehničnih in igralskih ekip. Kakovostna izvedba festivala ne bi bila mogoča brez finančne in moralne podpore mestnih in državnih institucij. Posebej pa nas veseli, da se bomo pridružili pobudi Mestne občine Ljubljana za razogljčenje mesta. V sodelovanju z mestnim zavodom **LPP** bomo obiskovalkam in obiskovalcem festivala omogočili brezplačen javni prevoz do našega gledališča.

Častni pokrovitelj festivala Ruta je župan Mestne občine Ljubljana Zoran Janković.

RUTA

Festival Ruta piše zgodbo sodelovanja in spoštovanja

V Ljubljani ponosno že šestič gostimo regionalni gledališki festival Ruta, ki piše izjemno zgodbo o povezovanju umetnosti, umetnic in umetnikov, gledališč ter mest in držav nekdanje skupne države. Zgodba o uspehu Rute nas navdihuje in nam kaže, kako so v času, ko po svetu besnijo številni konflikti, še toliko bolj pomembni sodelovanje, medsebojno spoštovanje, solidarnost, zaupanje in tovarištvo. Iskrena hvala vsem sodelujočim gledališčem, njihovim direktorjem in umetniškim vodjem ter ekipam, ki nam skozi svet umetnosti kažete, katere vrednote so zares pomembne.

Povezanost gledališč glavnih mest držav, ki so nastale na območju nekdanje Jugoslavije, je vsako leto trdnjša. In tako kot med gledališči ni meja, jih ne sme biti niti na drugih področjih. Vaša povezanost nam daje zgled, da je širitev Evropske unije s slovansko dušo edina prava pot v prihodnost, ki bo pomembno obogatila našo skupnost.

Letošnji program festivala je znova izjemen in veseli me, da je odziv občinstva tako velik, da bosta dvorani Mestnega gledališča ljubljanskega na vseh predstavah pokali po šivih. Prepričan sem, da bodo obiskovalke in obiskovalci navdušeni in da bodo gledališče zapuščali polni lepih vtisov.

Ljubljana je strpno, solidarno in tovariško mesto, v katerem ob spoštovanju naših različnosti gradimo skupnost, v kateri je dobrodošel prav vsak. Festival Ruta naše vrednote še nadgrajuje, zato z veseljem pričakujem vse, kar nam bo ponudil tudi v prihodnjih letih.

Srečno, Ruta!

Zoran Janković,
župan Mestne občine Ljubljana

Mestno gledališče ljubljansko

Fjodor Mihajlovič Dostojevski, Goran Ferčec

Besi

Dramatizacija romana

Krstna uprizoritev dramatizacije

Avtor dramatizacije **Goran Ferčec**

Prevajalka **Seta Knop**

Režiser **Janusz Kica**

Dramaturginja **Luna Pentek**

Scenografka **Karin Fritz**

Kostumografka **Bjanka Adžić Ursulov**

Avtorica glasbene opreme **Darja Hlavka Godina**

Lektorica **Maja Cerar**

Oblikovalec svetlobe **Andrej Koležnik**

Oblikovalec zvoka **Sašo Dragaš**

Asistentka dramaturginje **Nejka Jevšek, AGRFT**

Igrajo **Branko Jordan, Matej Puc, Judita Zidar, Jožef Ropoša, Jana Zupančič, Diana Kolenc** k. g.,
Tina Potočnik Vrhovnik, Tanja Dimitrievska, Tomo Tomšič, Primož Pirnat, Jernej Gašperin, Boris Ostan, Gaber K. Trseglav, Nika Manevski k. g., **Tjaša Železnik, Jaka Lah, Peter Alojz Marn** k. g.,
Matevž Sluga, Ajda Kostevc k. g. in **Sebastian Cavazza/Boris Kerč**

Dostojevski v *Besih* predstavi življenje v Ruskem imperiju v šestdesetih letih 19. stoletja in opiše vzpon gibanj, ki so pripeljala do boljševistične revolucije. Skrajna revolucionarna skupina si v izmišljenem ruskem mestu prizadeva zrušiti vlado, spodkopati cerkev in se povzpeti na oblast. Njenim pripadnikom, izobraženim in inteligentnim, vendar brezčutnim, ni niti najmanj mar za razlikovanje med dobrim in zlim. Pri doseganju svojih ciljev zato ne izbirajo sredstev.

Na čelu skupine sta karizmatični aristokrat Stavrogin in hujškaški povzpetic Verhovenski. Stavrogin je zapleten v več ljubezenskih mrež, vendar skriva mračno skrivnost – nekoč je ponižal in pahnil v smrt

najbolj nedolžno bitje – otroka. Verhovenski pa iz ozadja zlovešče orkestrira revolucijo. Dogajanje v romanu se postopoma, vendar zanesljivo sprevrže v splošni kaos. Pričujemo samomorom, vizijam Boga, požigu, linču, umoru, nezaupanju, trenjem med revolucionarji ter kolektivnemu in eksemplaričnemu žrtvovanju tovariša iz lastnih vrst. Konec je tragičen, saj revolucija pokaže svoj pravi obraz in se sprevrže v svoje okrutno nasprotje.

Dostojevski velja za neizprosnega izpraševalca vesti družbe, človeka in še zlasti samega sebe ter za doslejenpreseženega psihologa v svetovni literaturi. V *Besih* izhaja iz lastne življenjske izkušnje, saj je bil v štiridesetih letih 19. stoletja aktiven kot član utopistično-anarhističnega krožka Petraševskega, zaradi česar so ga oblasti aretirale in obsodile na smrt. Stal je že pod vislicami, ko je prispela pomilostitev, po kateri je kazen odslužil s prisilnim delom v Sibiriji.

Besi tokrat prihajajo pred slovensko občinstvo v novi dramatizaciji Gorana Ferčeca in režiji Janusza Kice. Po besedah Boruta Kraševca, ki je bil po Vladimirju Levstiku in Janku Modru tretji slovenski prevajalec tega romana, je čas za njihovo ponovno branje (in uprizarjanje) več kot primeren, saj se svet upogiba pod populističnimi voditelji oziroma ljudmi, ki na političnem parketu preprosto delajo kraval. K temu, da je roman ponovno aktualen, veliko prispeva tudi dejstvo, da Dostojevski v njem ni opisal konkretnih dogodkov, temveč je raje zajel njihovo bistvo ter opisal vzorce in mehanizme, ki se jih človek uporablja v boju za oblast.

Kamerni teatar 55, Sarajevo

Več avtorjev

Vijoličasto

Predstava traja 1 uro in 30 minut.

Režiserka **Selma Spahić**

Avtorji besedila **Selma Spahić, Tatjana Šojić, Maja Izetbegović, Boris Ler, Sabit Sejdinović, Anja Kraljević in Emina Omerović**

Dramaturginja **Emina Omerović**

Kostumografka in scenografka **Adisa Vatreš Selimović**

Avtor glasbe **Draško Adžić**

Asistent dramaturginje **Armin Behrem**

Asistentka kostumografke in scenografke **Monika Močević**

Igrajo **Tatjana Šojić, Maja Izetbegović, Sabit Sejdinović, Boris Ler, Davor Golubović in Anja Kraljević**

Beseda dramaturginje Emine Omerović

Avtorski projekt *Vijoličasto* se ukvarja z našo konservativnostjo in ozkosrčnostjo, ki ju skrivamo za za najboljšimi nameni, izdatno skrbjo in še večjo ljubeznijo. Besedilo je nastalo iz igralskih improvizacij, ob katerih smo raziskovali meje med razumevanjem in samoumevnostjo, skrbjo in dušenjem, iskrenostjo in okrutnostjo, ljubeznijo in sebičnostjo, tradicijo in primitivizmom ...

V predstavi spremljamo druženje raznolike meščanske družine, v kateri vsi vedo, kaj je najboljšo za njihove bližnje. Drug do drugega so boleče iskreni, drug drugemu svetujejo in pomagajo, in to tudi takrat, ko jih za to nihče ne prosi – vse samo zato, da bi bili vsi srečni. Njihovo srečo zmoti pojav vijoličastega, z njim pa vznemirljivo vprašanje svobode. Kakšna je meja svobode drugega, ki smo jo kot posamezniki pripravljeni prestopiti? Katere meje je naša patriarhalna družba že zdavnaj prestopila? Ali sprejemamo srečo drugih le, če ustreza našim merilom? Kje vse se skriva naša hinavščina? Smo na poti v urejeno družbo ali plemensko skupnost? Med ustvarjalnim procesom smo raziskovali meje tako znotraj vsebine kot tudi forme. Rezultat je zgodba o neki ženski, za katero mislimo, da jo poznamo – o tanki liniji med njeno svobodo in našim fašizmom.

БЕОГРАДСКО
ДРАМСКО
ПОЗОРИШТЕ

Beogradsko dramsko pozorište, Kazalište Ulysses

Tennessee Williams

Tramvaj Poželenje

Koproducent Belef

Predstava traje 2 uri in 30 minut.

Režiserka **Lenka Udovički**

Prevajalca **Vera Nešić** in **Dragoslav Andrić**

Dramaturginja **Željka Udovičić Pleština**

Scenografka **Zorana Petrov**

Kostumografka **Bjanka Adžić Ursulov**

Skladatelj **Nigel Osborne** in **Davor Roko**

Svetovalka za odrski gib in koreografka **Staša Zurovac**

Oblikovalec svetlobe **Andrej Hajdinjak**

Oblikovalec zvoka **Marko Kekezović**

Odrski govor **dr. Ljiljana Mrkić Popović**

Igrajo **Branka Katić, Vanja Nenadić, Miloš Petrović Trojpec, Marko Todorović, Nađa Sekulić, Jovo Maksić, Nikola Malbaša, Miloš Lazarov** in **Bojana Stojković**

Foto Beogradsko dramsko pozorište (arhiv)

Tramvaj Poželenje je dramsko besedilo, ki ga je literarna veda skoraj takoj po nastanku uvrstila med klasike, s čimer je verjetno povzročila, da je takrat sodobno delo postalo brezčasno in odprto za prepoznavo tukaj in zdaj. Tennessee Williams je že leta 1948 za to dramo prejel Pulitzerjevo nagrado, prvo od kar treh. Njen odrski uspeh je zagotovil režiser Elia Kazan, ki je nekaj let pozneje po dramski predlogi posnel tudi kultni film. V *Tramvaju Poželenje* Williams glasno spregovori o temah, ki so ga mučile, o slabostih, ki so bile sestavni del njegovega življenja: o duševni nestabilnosti, homoseksualnosti in alkoholizmu. Prav ta, od Čehova podedovana vztrajnost je omogočila, da posamično, če ga mojstrski pisec natančno izriše, postane univerzalno in naš skupni problem.

Zaradi svoje osredinjenosti na razkrivanje stanj človeške duše ter na intimne drame protagonistov in njihove čustvene pretrse ostaja delo relevantno v vsakem obdobju, tudi v našem.

Danes se vsi še toliko bolj zavedamo obdobja sprememb, ki nas je, kot za to zgodovina vedno spretno poskrbi, ujelo nepripravljene. V teh kaotičnih razmerah se naš voznik red spremeni v paniko in nered. Konflikt med starim in novim se kaže predvsem kot spopad dveh svetovnih nazorov. Ali imamo pravico verjeti, da je iluzija lahko sestavni del življenja? Da je v tem svetu, ki se odpoveduje čustvom in se jih sramuje, še vedno nekaj prostora za ljubezen? Naše iluzije so nam bile odvzete, potreba po »pobegu iz realnosti, v kateri se ne počutimo udobno«, pa onemogočena. A kot pravi Pisatelj: »Ljudje lažje prebolijo, če jim odvzameš denar kot pa iluzije.«

Centar za kulturu Tivat

Mirandolina

Po motivih Carla Goldonija in Petra Turrinija

Predstava traja 1 uro in 45 minut.

Režiserka in avtorica priredbe **Tatjana Mandić Rigonat**

Avtorica dramske in jezikove priredbe besedila ter glasbenega izbora **Tatjana Mandić Rigonat**

Scenografka **Vesna Popović**

Kostumograf **Stefan Savković**

Skladateljica **Irena Dragović**

Koreografka **Slavka Nelević**

Avtorica videa **Jelena Tvrdišić**

Oblikovalec svetlobe **Radomir Stamenković**

Avtor obdelave mandolin **Waltz Elio Rigonat**

Igrajo **Katarina Marković, Vučić Perović, Lazar Dragojević, Goran Vujović, Goran Slavić, Lara Dragović** in **Julija Milačić Petrović Njegoš**

Nagradi na 19. Festivalu mediteranskega gledališča Purgatorije:

Tatjana Mandić Rigonat – nagrada za najboljšo režijo »Jagoš Marković«

Katarina Marković – nagrada za najboljšo žensko vlogo

Foto: Centar za kulturo Tivat (arhiv)

Beseda režiserke Tatjane Mandić Rigonat

Mirandolina! Kakšna Ženska!

Mirandolina slavi pristno moč Ženske, njeno inteligenco, modrost, življenjski eros, ustvarjalnost ter hrepene-nje po neodvisnosti in svobodi. V njej prvinska moč Ženske najde svojo vznemirljivo in duhovito formo. Carlo Goldoni je komedijo *Krčmarica* napisal leta 1751, prvič pa je bila uprizorjena v Benetkah leta 1753. Od takrat *Mirandolina* živi na odrih, se igra z moškimi in vitezmom Ripafratta, ki je mizogin, se bori za dostojanstvo – svoje in svojega spola. Je feministka 18. stoletja. V moških fantazijah je hudič, Venera, ljubica, prostitutka, kurba, svetnica, čarovnica. Je sirena, ki moške očara in jim odvzame razum. Nevarna ženska. Ne glede na to, ali si jo predstavljajo kot sireno ali *pin-up* dekle, v kateri koli podobi ostaja simbol samozavestne, uporniške ženske. S seboj prinaša izkušnje in taktike iz različnih časov, ko so ženske zapeljevale moške in se z njimi spopadale v neusmiljeni bitki med spoloma.

Kakšna je Mirandolinina usoda v svetu, ki mu vladajo Mamon, denar in pohlep? Ali sta svoboda in neodvi-snost sploh mogoči ali pa sta le veliki zablodi? Kaj pa ljubezen? Kakšen je odnos med ljubeznijo in denarjem, Erosom in Mamonom? Za Baudrillarda je umetnost akt zapeljevanja. *Mirandolina* nam bo povedala zgodbo o sebi kot umetnici, ki svoje življenje odigrava na odru ter gradi in dekonstruira pripoved o ženski, ki nadvse ceni svojo svobodo.

BEOGRADSKO
DRAMSKO
POZORIŠTE

НУ ДРАМСКИ ТЕАТАР СКОПЈЕ
www.dramskiteatar.com.mk

Beogradsko dramsko pozorište, Dramski teatar Skopje, MGL, Grad teatar Budva

Dušan Jovanović

Življenje podeželskih plejbojev po drugi svetovni vojni ali Tuje hočemo – svojega ne damo

Predstava traja 1 uro in 30 minut.

Režiser **Ivan Penović**

Prevajalka **Sonja Dolžan**

Scenograf **Laze Tripkov**

Kostumograf **Aleksandar Nošpal**

Skladatelj **Vladimir Pejковић**

Svetovalec za odrski gib **Damir Klemenić**

Igrajo **Lazar Hristov, Julita Kropec, Marko Gvero, Sonja Stamboldijoska, Lazar Nikolić,
Vukašin Jovanović, Nejc Jezernik, Marjan Naumov in Jovana Spasić**

Uprizoritev je posvečena peti obletnici smrti Dušana Jovanovića.

Komedija *Življenje podeželskih plejbojev po drugi svetovni vojni ali Tuje hočemo – svojega ne damo* se na prvi pogled nekoliko razlikuje od zgodnjega dramskega opusa Dušana Jovanovića, saj dosledno ohranja formo komedije. Avtor se celo opira na besedilo neznanega avtorja z naslovom *Trije rogonosci*, ki spada v tradicijo *commedie dell'arte*. *Plejboji* so bili napisani leta 1972 in prvič uprizorjeni leto pozneje v MGL. Nastali so v duhu seksualne revolucije in pomladi '68, pa tudi pod vplivom takratnih razmer v Jugoslaviji, na katere se je odzvala najmlajša generacija ustvarjalcev.

Foto Dramski teatar Skopje (arhiv)

V njihovih delih je t. i. **ludizem** predstavljal specifičen odziv na »težke« teme, s katerimi se je ukvarjala povojna generacija. Za ludizem je značilna popolna odvezanost od vsakršnega iskanja smisla, odgovorov ali rešitev za bivanjske stiske človeka; raje sprejema stvari takšne, kot so, in namesto da bi iskal izhod iz stisk, se raje prepušča toku dogodkov v sproščeni igri. Vse to velja tudi za *Plejboje*.

Gre za vrtnec radožive erotike, mladosti in nebrzdane sle, ki se nikoli ne zasiti. A med vrsticami čuti izpraznjenost, puhlost in egoizem družbe, ki se nenehno peha za užitki. Danes, pol stoletja po letu '68, sta izpraznjenost in brezciljnost še vedno aktualni, pridružila pa sta se jima še pehanje za denarjem in eksistencialni strah.

Mestno gledališče ljubljansko

Tomislav Zajec

Izginjanje

Drama

Predstava traja 1 uro in 30 minut.

Prevajalka **Alenka Klabus Vesel**

Režiser **Jernej Potočan**

Dramaturginji **Alenka Klabus Vesel** in **Brina Jenček**

Scenograf **Dan Pikalo**

Kostumografka **Nika Dolgan**

Avtorica glasbe **Manca Trampuš**

Lektorica **Klasja Kovačič**

Oblikovalec svetlobe **Domen Lušin**

Oblikovalec zvoka **Tomaž Božič**

Igrajo **Lotos Vincenc Šparovec**, **Mirjam Korbar**, **Lara Wolf** k. g., **Matic Lukšič**, **Lena Hribar Škrlec**, **Karin Komljanec**, **Nataša Tič Ralijan** in **Gregor Gruden**

Foto Peter Giodani

Drama *Izginjanje* govori o zlorabi – tako o napadalcih kot o njihovih žrtvah. Povsem jasno je, da za spolne predatorje ni mogoče najti nobenega opravičila, še manj, če so žrtve otroci. Kako pa je s tistimi, ki so za zlorabe vedeli, a so ves čas molčali? In ali je mogoče tudi zlorabljenim očitati, da nosijo del odgovornosti, ker ostajajo tiho? Igra opozarja na težko popravljive posledice zlorabe, na trajno poškodovanost duše in izgubo identitete. Drama se dotika tudi nekaterih vidikov trenutnega političnega stanja in je klic družbi, naj spregovori, naj pokaže na krivce in jih kaznuje.

Zgodba drame *Izginjanje* ne poteka kronološko, posamični prizori nenehno preskakujejo v času in prostoru, dogajanje sestavljamo po koščkih, ki se šele na koncu zlijejo v celoto. Vendar to ni ovira, da ne bi v polnosti podoživljali stisk in bolečine protagonistov. Liki so natančno izdelani, živi in psihološko prepričljivi. Profesor in znanstvenik v igri se strokovno posveča problemu erozije in ukoreninjenja, česar avtor ni izbral naključno, v tem je veliko simbolike.

БЕОГРАДСКО
ДРАМСКО
ПОЗОРИШТЕ

Beogradsko dramsko pozorište

Johnna Adams

Gidionov voz

Predstava traje 1 uro in 10 minut.

Režiserka **Jana Maričić**

Scenografka **Vesna Popović**

Kostumograf **Boris Čakširan**

Odrski govor **dr. Ljiljana Mrkić Popović**

Igrata **Mirjana Karanović** in **Jana Milosavljević**

Gre za dramo z dvema osebama ameriške pisateljice Johnne Adams, ki odpira pomembna vprašanja o šolstvu in cenzuri v šolah. Tri dni po tragičnem dogodku se na informativnem sestanku v učilnici srečata mama in učiteljica. V soočenju dveh močnih žensk ena na drugo prelagata odgovornost, obenem pa postavljata vprašanje o univerzalnosti bolečine in težavah odraščanja v sodobnem svetu.

Dramsko besedilo ob intenzivnih dialogih posredno razpira tudi zgodbo o življenju otrok v sodobnih razmerah, o vplivu staršev, šole, družbenih omrežij in interneta, o vrstniškem nasilju, krivdi, bolečini, o otroški ustvarjalnosti in cenzuri politične korektnosti ter o osamljenosti otrok, ki odraščajo prepuščeni samim sebi.

Foto Beogradsko dramsko pozorište (arhiv)

Uprizoritev *Gidionov voz* je zmagovalka 8. Festivala malih gledaliških stvaritev v Zaječarju

Utemeljitev režije

Uprizoritev *Gidionov voz* v izvedbi Mirjane Karanović in Jane Milosavljević prinaša izjemno močno in s čustvi nabito zgodbo o izgubi, odgovornosti in mejah komuniciranja v sodobni družbi. Režiserki Jani Maričić uspe z natančno izdelano mizansceno že v prvih replikah ustvariti napetost in globoko empatijo, ki občinstvu ne pustita dihati vse do konca.

Igralki s silovitostjo in občuteno razplatenostjo svojih likov uspešno interpretirata zahtevno besedilo brez patetike, z iskrenostjo in dostojanstvom. Dialogi so natančni, polni zadržanih emocij, napetost med protagonistkama pa narašča skoraj do skrajnih meja. Uprizoritev sproža vprašanja, ki se redko odpirajo tako naravnost in brez zadržkov, poudarja pa tisto, kar je najpomembnejše – človeško dramo in tihi krik dveh ljudi, ki iščeta resnico, a je nista zmožna prenesti.

Žirija soglasno podeljuje nagrado za najboljšo uprizoritev festivala uprizoritvi *Gidionov voz* za njeno umetniško doslednost, režijsko natančnost in globok čustveni vtis, ki ga naredi na gledalca.

НУ ДРАМСКИ ТЕАТАР СКОПЈЕ
www.dramskiteatar.com.mk

Dramski teatar Skopje

Miguel Delibes

Karmen

Po motivih romana *Pet ur z Mariem* (*Cinco horas con Mario*)

Predstava traja 1 uro in 25 minut.

Avtor dramatizacije in režiser **Dejan Projkovski**

Prevajalec **Nenad Velkovski**

Scenograf **Valentin Svetozarev**

Kostumograf **Rade Vasilev**

Skladatelj **Goran Trajkoski**

Svetovalka za odrski gib **Olga Pango**

Monodramo izvaja igralka **Biljana Dragičević-Projkovska**

Miguel Delibes (1920–2010) je španski romanopisec in član Kraljeve španske akademije, večkratni prejemnik nagrad in priznanj, tudi nagrade Nadal, nagrade princa Asturije in nagrade Cervantes. Velja za enega najpomembnejših avtorjev 20. stoletja. Med njegova znana dela sodijo *Dnevnik lovca* (nacionalna nagrada za književnost), *Rdeči list* (nagrada sklada Juana Marcha), *Podgane* (nagrada kritikov), *Heretik* (nacionalna nagrada za književnost) in druga.

Še posebej izstopa njegova mojstrovina *Pet ur z Mariem*, objavljena leta 1966, ki zvesto prikazuje socialni realizem – pomembno literarno usmeritev v Španiji sredi 20. stoletja. Ob notranjem dialogu ženske v krizi – Carmen, glavne junakinje romana – Delibes razkriva večino političnih in družbenih napetosti tistega časa v Španiji. Ni naključje, da je omenjena mojstrovina uvrščena na seznam stotih najboljših romanov 20. stoletja.

Beseda režiserja Dejana Projkovskega

V letih pandemije koronavirusa je svet za nekaj časa ostal brez predstav, razstav, filmskih projekcij in koncertov. Takrat smo se začeli spraševati o smislu obstoja naše civilizacije. Osnovna potreba po zadovoljevanju živalskih nagonov zagotovo ni tisto, kar človeka ločuje od živali. Če bi se naša civilizacija iztekla, se sprašujem, kaj bi moralo ostati kot dokaz smisla in vrednosti našega obstoja.

To bi zagotovo bila dela Shakespeara in Dostojevskega, Bachova glasba, ikone Diča Zografa, zgodbe Marka Cepenkova in zbirka Dimitra in Konstantina Miladinova. Zagotovo ne bomo kot dokaz našega obstoja pustili podatkov o tem, koliko plastenk smo proizvedli, koliko delfinov v oceanih smo zastrupili z nafto, koliko vojn smo se udeležili ali koliko pločevink smo uspešno odpri.

Umetnost je duhovni smisel obstoja vsake civilizacije. Ravno zato ima **gledališče** pomembno vlogo v **Noetovi barki človeštva**, saj že stoletja ustvarja in ohranja vse, kar predstavlja smiselnost in vrednost obstoja naše civilizacije. Ravno zato je izjemno pomembno, da je zavesa v gledališčih vedno dvignjena. Zahvaljujem se vsem kolegom v Dramskem gledališču Skopje, da so v zadnjih nekaj mesecih pokazali, da smo resnični prijatelji **gledališča**.

Generalni pokrovitelj MGL:

Izvedbo ljubljanskega festivala so poleg Mestne občine Ljubljana podprla tudi naslednja podjetja: Atlantic Grupa, Avemed, B&B Hotel Ljubljana Park, Bodygain, Burek Olimpija, Citypark, Don Don, Gostilna Javornik, Halls, Heineken/Union, Kras, La Popsi, Ljubljanski potniški promet, Medis, Merci, Nelipot, Notus, Radgonske gorice, Tosama, SHARK energy drink, Samar, Vitamin Well in Zavarovalnica Triglav.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Ustanoviteljica
Mestna občina
Ljubljana

IZDAJA
MGL

UREDNIKA
Simona Belle,
izvršna producentka
festivala Ruta

ZA IZDAJATELJA
Barbara Hieng Samobor,
direktorica in
umetniška vodja MGL

OBLIKOVALSKA
ZASNOVA
BBDO Sarajevo
IZVEDBA Ana Govc

Mestno gledališče
ljubljsko
Čopova 14
1000 Ljubljana

Blagajna
+386 1 2510 852

www.mgl.si

TISKARNA
MatFormat
Naklada
1000 izvodov

www.mgl.si
info@mgl.si
01 4258 222